

[Ømann.]

giske argument i denne situation? Det er, at så må man skaffe sig nogle flere renter at trække fra. Altså tendensen ændres ikke. Det er en af de mekanismer, som jeg nok tror at regeringen ikke har taget op til alvorlig overvejelse, men som betyder noget for vores inflation og også for et øget forbrug gennem lånoptagning og dermed for den forfærdelige betalingsbalancesituation, som regeringen står midt i. Det rette ville være at sondre mellem private renter og erhvervsmæssige renter. Der er ikke fremført nogen argumenter for, at denne sontring ikke er mulig, men jeg kan da godt forstå, at man siger, at det vil man ikke, for det er i virkeligheden også et politisk spørgsmål, et fordelingsmæssigt spørgsmål.

Men det lange af det korte er jo, at denne skattereform ikke kan stå alene, dens gennemførelse forudsætter en momsforhøjelse på vel en 5 pct., og det betyder alligevel, at der flyttes nogle vægtstænger med hensyn til den sociale balance. Den indebærer også — og det er ikke fremhævet så forfærdelig stærkt i lovforslagene — en beskatning af børnetilskuddene, hvilket igen betyder en ændret social balance. Dette i sammenhæng med rentereformens fosteragtige karakter og lønmodtagerfradragets afskaffelse på den facon, der er foreslået, betyder, at der er en skæv balance.

Men så er der jo også det, man ikke har nævnt, det, man ikke vil røre ved. Der er masser af ting, man kunne have rørt ved i denne forbindelse, som, tror jeg, ville have vundet bifald hos majoriteten i befolkningen. Hvad med fradraget for renteforsikringer? Ikke et ord. Det er ulykkesforsikringer, man vil begrænse fradraget for. Hvad med alle disse fupagtige opsparingsordninger, som banker og sparekasser konkurrerer om at reklamere for, skønt det undrer mig, hvorvidt de egentlig får pengene ind i form af øget likviditet efter disse reklamer? Hvad med den ligningsmæssige indsats for at fange nogle skattesnydere? Og hvad med de meget store indtægter, som indkasseres, gøres i penge hver dag, men som efter vores indkomstskattebegreb ikke noteres op som skattepligtig indkomst? Jeg tænker på stigningerne på jord, stigningerne i værdien af fast ejendom, der i virkeligheden er en af de fundamentale grunde til den inflation, vi

har. Andre småting kunne man nævne. Disse fradrag for gaver, hvorfor er de ikke taget op, bidragene til den jyske hingst med fradrag for 1.000 kr., nedslag for indtægter af formue og en lang række andre ting. Nu hører jeg, at den fundamentale og forargelige ting, som ikke betyder så forfærdelig meget provenumæssigt, nemlig spørgsmålet om 0-indkomsterne, vil regeringen nu gøre noget ved. Der ligger et forslag på bordet, og det synes jeg, vi kan gennemføre, hvis regeringen mener noget med det; der er ingen grund til tøv.

Jeg tror, at der tiltrænges en nytænkning angående skatter i det hele taget. Jeg tror, at man må forlade de principper, man har for indkomstbeskatning, og lægge den helt om. Jeg tror, at man skal over til et begreb, der hedder virksomhedsskat. De indkomster, som skabes her i landet, skabes jo i produktionen, og det er helt logisk at lægge beskatningen dér. Vi arbejder med nogle tanker i den retning. Skatten skal betales af alt det, som udbetales fra virksomhederne, og som er en reel indkomst for modtagerne: løn, tantieme, honorarer, hævet udbytte, kapitaluddrag og en post som repræsentation. Kapitaltilvækst beskattes efter dette system ikke i virksomhederne, og derfor forudsætter dette system, at man gennem et system af økonomisk demokrati sikrer, at kapitaltilvæksten tilfalder befolkningen. Hvis man først gør det, kan man også opgive progressionen i beskatningen som overflødig. Det indebærer også, at al lønindtægt beskattes med en fast procent uanset højde, og det medfører også, at alle lønforhandlinger kan ske på netto.

Dette er meget store perspektiver og store syner, men jeg tror, at det er nødvendigt at have lidt fantasi udover det almindelige r-7 overhovedet at kunne bevæge sig frem i retning af et fornuftigt skattesystem her i landet.

Jens Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at der er mange gode ting i de to lovforslag, der ligger på tingets bord i dag. Forslaget om at hæve personfradraget til 10.000 kr. og så få proportionalstrækket op til 80.000 kr. kan vi naturligvis kun hilse med glæde. Det har stået i vores program i hvert fald så langt tilbage som før valget.